

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Quænam sit plenitudo gratiarum Sanctificantium in Virgine
sanctissima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

*Quanam sit plenitudo gratiarum sanctificantium
in Virgine Sanctissimâ.*

ARTICULUS III.

Est temeritas velle respondere quæstioni, de abundantia gratiarum Sanctissimæ Virginis.

S. Epiphanius.

Quisnam benè & congruè respondere possit huic quæstioni: quæ nimirum & quanta gratiarum abundantia repleverit Sanctissimam Virginem, ad dignè disponendam ipsam, ut esset Mater proprii & Unigeniti Filij Dei? Velut certum teneo, quòd omnes intellectus tum Angelorum, tum hominum simul conjuncti illas capere non possint; quòdque non nisi Deus solus, qui numerat multitudinem stellarum, omnibusque illis nomina vocat, illarum noverit mensuram. Nonne igitur magna sit temeritas, parvum vermiculum audere de illis facere verba, similem illi, qui numerare contenderet omnes guttas aquæ, quas complectitur mare? Quo oculo aspiciamus Sanctissimam Virginem, nisi illo, quo aspexit ipsam S. Epiphanius, dum dixit: *MARIA est mare spirituale gratiarum.* Quis numerare possit omnes aquæ guttas magni hujus maris? Vellem hîc imitari illum pictorem, qui velo id obtegebat, quòd dignè non poterat exprime-
re penicillo suo: Lubens obducerem velò silentij hunc articulum, nisi scirem id ipsum, quòd dicere

de illis potero, non fore nisi simplex velum, & quasi silentium, cum certum sit, id esse, ac si nihil omninò dixissem: quidquid enim dixerò, respectu ejus, quòd est, nihil est.

Quid æstimandum de divitijs spiritualibus, quæ requiruntur ad constituendum dignam Matrem Dei. Olim Sanctus Rex David accepit à Deo expressum mandatum de exstruendo sibi templo, pro habitatione suâ: *Numquid adificabis mihi domum ad habitandum?* Ipse se accingit ad exequendum mandatum, & propterea accumulavit maximam vim & copiam auri, argenti, cupri, omnisque generis materias valde pretiosas, quæ excedebant valore bis millenos; quadringentos milliones aureorum: Totus populus Israel id admirabatur, & forsàn etiam de hoc murmurabat: Rex dicit illis: Eheu! pauper sum ego, & fermè nihil est mihi, unde suppeditem impensas pro exstruendo augusto palatio, quod molior; quando totus & integer mundus reverteretur in aurum, non sufficeret mihi, ad condecorandum illud tanto, quanto diceret, splendore & magnificentia:

Mira abundantiæ divitiarum, quas David congregavit erigendo Templo. 1. Paralip. 22.

tia: eòquòd non homini mortali, sed Majestati Omnipotentis DEI, quem adoro, ædificandi habitaculum & Templum est mihi animus: *Ego in paupertate meâ preparavi impensas domûs Domini, auri talenta centum millia, & argenti mille millia talenta, aris vero & ferri non est pondus sed hæc omnia propè sunt nihil pro eo, quòd meditor, opere: Grande opus est, neque enim homini, preparatur habitatio, sed Deo.*

Si requirebantur tam immensæ divitiæ, tamque ingentes apparatus pro erigendo Templo materiali, quòd servire non debebat, nisi ad offerendum vero Deo incensum & thura, sicut & quasdam animalium victimas; & si optimus hic Princeps secundum Cor Dei, conquerebatur de eo, quòd sua sibi paupertas non permetteret facere quid amplius, asseverans, id omne, quòd habebat, esse nihil respectu ejus, quòd congruebat pro Palatio infinitæ Majestatis Dei, quid cogitandum de thesauris gratiæ, quos Deus impendere voluit ad ædificandum sibi in seipso. Templum vivum in personâ Sanctissimæ Virginis? Volebat nempe is sibi exstruere palatium, quòd in dignitate & perfectione tantum antecelleret Templum, quòd moliebatur David, quantum ipsa veritas antecellit simplicem & nudam figuram: Palatium, in quo Deus personaliter habitare voluit per no-

vem menses; & quòd plus est his omnibus palatium, quòd æquè honorare voluit ac sinum æterni Patris sui, eòquòd non minùs realiter productus fuerit ex substantiâ unius, quàm ex substantiâ alterius; quòdque si unus est verus ipse Pater, altera sit quoque verè ipse Mater. Quis alius, nisi Deus nôsse potest, quàm abundantes gratiarum requirantur divitiæ ad disponendam magnificam hanc domum Dei: Neque enim homini præparatur habitatio, sed Deo.

Ecce quâ ratione discurrendum nobis sit cum Sancto Bernardino Senensi, magno hoc & devotissimo Sanctissimæ Virginis cliente. Deus Pater producit Filium suum Unigenitum in æternitate; Sanctissima Virgo producit eundem hunc Filium Unigenitum in tempore: Ecce Patrem & Matrem ejusdem personæ divinæ. An necessariæ erant quædam dispositiones Deo Patri? Volo dicere; an opus habebat mendicare aliunde aliquas perfectiones, quibus necessario opus tam nobile fuerat ad ornandum? Non, eòquòd ipse infinitâ ratione sit dives ex seipso, & includat in suâ essentiâ omnem divinarum perfectionum infinitudinem: habuit ergò illarum satis, non tamen habebat plus quàm requirebatur: ipsas omnes impendit absque exceptione, & si per impossibile habuisset minùs quàm habuit, nunquam id satis fuisset ad pro-

Discursus S. Bernardini circa abundantiam gratiarum Matris Dei.

S. Bernardinus tom. 1. serm. 61. c. 11.

producendum talem Filium, qui esset Deus infinitâ ratione perfectus, sicut ipse. Sanctissima Virgo produxit eundem Filium: Verum est, non produxisse ipsam Naturam divinam, sed nec Pater produxit ipsam, cum hæc sit ex seipsâ: Ipse produxit realiter personam divinam Filij sui; & Sanctissima Virgo produxit etiam realiter personam ejusdem Filij; & hoc naturale est, imò etiam necessarium Patri æterno producere Deum sibi similem, & hoc prodigiosum est Sanctissimæ Virgini, eòquòd ipsa Deus non sit.

Ipsa dives non est ex semetipsâ, sicut Pater æternus; nihilominus producere debet Filium suum Unigenitum ex propriâ suâ substantiâ, sicut producit ipse illum ex suâ; ipsa non habet perfectiones infinitas in propriâ naturâ suâ; ipsa creatura est extracta è nihilo, non nisi purum nihil habens ex proprio suo: quid agendum, ut reddatur idonea ad producendum Deum è proprio sinu suo? Opus est igitur per gratiam supplere id, quòd deest per naturam; aliud nil superest remedij. Unde omnes desumantur hæc gratiæ? Exhaustiendi sunt igitur omnes thesauri Dei, quamvis dicatur ipsos esse inexhaustos. Quando collatæ fuerint ipsi omnes gratiæ, quæ includuntur in thesauris Dei, abs eo, quòd vel unica reservertur; an æquè dives erit, vel æquè perfecta, ac Deus

Pater? Non, ipsa semper erit creatura, & non Deus, sicut ipse. Et si per impossibile ipsi tantæ fuissent collatæ, quantæ sufficerent ad reddendum ipsam æquè divitem per gratiam, sicut Deus Pater est per naturam: an haberet ipsa plus, quàm opus foret ad producendum eundem Filium, quem Deus Pater producit exhauriendo totam suam substantiam? Manifestum est, quòd non; quia ad producendum eandem rem, oportet habere eandem virtutem.

O Deus! dicebam ipsi totus attonitus ex eo, quòd audiebam: quòd nos deduceret hic discursus? Concludendum igitur foret, ipsam æqualem fuisse Deo, ut æqualiter esset Mater verbi æterni. Hem! quis admittere audeat hanc conclusionem? Sanctus Bernardinus Senensis, respondet mihi, non timet eam inde deducere, idque affirmare proprijs hisce verbis: *Unde debuit elevari ad quandam cum Deo aequalitatem; & nemo timere debet illa repetere post ipsum, velut Echo tam magni Sancti, qui ipsemet ea non dixit, nisi velut Echo Spiritus Sancti, qui illa dictavit & inspiravit cordi ipsius.*

Ignosce mihi, Domine, si dixerò tibi, comparati non debere Sanctissimam Virginem cum Deo. Omnis creatura quantumvis Excellentissima, cum Deo comparata est

Virgin
cum D
sed ma
faciunt

Matth
v. 48.

Sanctissim
Virgo do
vata fuit
per gratiam
ad magis
similitudi
nem cum
Deo Patre
ad produ
cendum Fi
lium ipsius
Unigenitum

Mal

Heretic
scandaliz
tur, dum si
aliqua com
paratio
est

Virginis
cum Deo.
sed malè id
dicunt.

Matth. 5.
v. 48.

ergo ob-
ta fuit
gratiam
magnam
introduci-
m cum
eo Patre
prode-
dum. Et
in ipso
igenitum.

Psal. 21.

eretic
delict
dum sit
quo com-
ario suo
time

est nihil; Cur igitur comparetur
nihilum cum Majestate infinita:
Video bene, replicuit mihi, legis-
se te libros hæreticorum: Sic enim
loqui, recepti apud ipsos moris est,
sub obtentu defendendi gloriam
Dei, ne ullam usurpent, & ini-
què sibi vendicent creaturæ. Quid
dicerent ipsi JESU CHRISTO, ex-
pressè nobis in Evangelio præci-
pienti: *Estote perfecti, sicut Pater
vester cælestis perfectus est?* Si re-
quirat hoc à servis suis; an offen-
datur, si affirmetur de divinâ Ma-
tre suâ, quòd ipsius perfectio ma-
gnam habeat similitudinem cum il-
lâ Patris sui cælestis? Quid dice-
rent magno Apostolo prædicanti
& docenti, quòd vocati simus per
gratiam, ut conformes reddere-
mur Imagini Filij, qui eandem in-
finitas habet perfectiones cum Deo
Patre suo? Quid dicerent supre-
mo Creatori orbis universi, quan-
do audirent ipsam formare consi-
lium, faciendi hominem ad ima-
ginem & similitudinem suam?
Nonne comparari potest ectypon,
cum suo Archetypo, ut videatur
an sit illi conforme? Et quando
legunt in Scripturâ, quòd appel-
lemur Dij: *Ego dixi, Dij estis;*
quæ est auctoritas citata ab ipso Sal-
vatore nostro in Evangelio, ad
confundendum Judæos, qui scan-
dalizabantur ex eo, quòd dixerit
se æqualem Patri suo: quando sic
locutus est, an carebat zelo
ad defendendum gloriam DEI,
R. P. Isaac Consultus. Tom. III.

ne hanc usurparet sibi creatura?
Nil magis usitatum est in Sacrà
Scripturâ & idiomate Sanctorum
Patrum, quàm comparationes
Creatorem inter & creaturam;
propterea autem dicere non vo-
lunt, quòd creatura sit Deus; sed
potius ex hoc semper ostendunt,
quòd creatura sit aliud quid, quàm
Deus, còquòd nunquam fiat com-
paratio, nisi inter duas res diver-
sas, cum inauditum sit, quòd ea-
dem res comparetur sibi ipsi: non
volunt etiam dicere, quòd creatu-
ra perfectam æqualitatem habeat
cum Deo, ita ut ipsa sit tanti,
quanti Deus: Non tenemus ampli-
us tempora Idololatrarum, ut
agnoscamus & adoremus plures,
quàm unum solum verum Deum.
Non est modò nec unicus in terris
Christianâ imbutus Religione, qui
non agnoscat, quòd comparatio-
nes quæ fiunt cum Deo, ita sint
diversæ, ut semper maneat infini-
ta distantia inter Creatorem, qui
habet infinitum suum esse ex seip-
so, & creaturam, quæ non nisi
parvam habet entitatis particulam,
quam Deo placuit conferre ipsi.
Nunquam Christianorum ullus vel
dixit, vel cogitavit, æqualitatem
esse perfectam inter utrumque; Et
quando Sanctus Bernardinus scrip-
sit, quòd Sanctissima Virgo per
gratiam elevari debuerit ad æquali-
tatem cum Deo, ut producere
posset Filium ipsius Unigenitum,
non dixit: *ad perfectam cum Deo*
C c c aqua-

Quomodò
intelligen-
dæ sint
compara-
tiones quæ
fiunt crea-
turas inter
& Deum.

aequalitatem; quòd magna esset blasphemia; sed dixit: *ad quandam cum Deo aequalitatem*; Et hoc est quòdam modificatio, quòdam attemperamentum, conferens supremum honorem Dei, in incomparabili suà magnitudine, & elevans Sanctissimæ Virginis gloriam ad altissimum, quem creaturarum nobilissima conscendere possit gradum & fastigium.

Stupenda
magnitudo
gratiarum
in Sanctissi-
ma Virgine.

Afficis me solatio, dicebam ipsi, quòd afferas mihi ejusmodi declarationem circa hoc argumentum, quòd conciliare mihi poterat aliquem scrupulum; Verùm habeo adhuc alterum, qui meum divexat animum circa stupendas & admirabiles consequentias, quæ deducantur ex discursu Sancti Bernardini: Si hic discursus, qui mihi admodum conveniens videtur, verus est, sequitur ex eo, quòd Sanctissima Virgo sola plures acceperit gratias, quàm omnes creaturæ simul; dico plures, quàm omnes novum chori Angelorum, quorum multitudo est innumerabilis; plures, quàm omnes Sancti, qui sunt in cælo & in terrâ, quique erunt usque ad consummationem sæculorum, quòdque sola magis locuples sit futura quàm omnis simul paradysus; eòquòd certum sit, quòd omnes gratiæ tum Angelorum, tum hominum, simul unitæ ipsos elevaturæ non sint ad quandam cum Deo æqualitatem, mediante quâ reddantur capaces

ad producendum Filium ipsius Unigenitum. Concedo tibi hanc consequentiam, respondit Viator, quam æquissimam, & rationi plurimum consentaneam invenio: Novi bene, quòd consideranti illam penitius & propius hæud levem pariat admirationem; quòd denotet aliquam gratiarum immensitatem nostro incomprehensibilem animo; sed quæretem ex te ipso; an comperis hoc nimium esse pro Matre Dei? An Filius DEI nimium honorabitur, si habuerit talem Matrem; & Pater æternus an plus confert Sanctissimæ Virgini, concedendo ipsi omnem hanc gratiarum abundantiam, quàm contulerit ipsi concedendo illi Filium suum Unigenitum? qui dedit, quòd est plus, an non donabit, quòd est minus?

Sequitur insuper, profecutus sum cum admiratione, quâ animum gerebam gravidum, quòd Sanctissima Virgo solo plus mereatur honoris & homagij, quàm omnes Sancti Angeli, quàm omnes Sancti homines simul, eòquòd Deus ipsam solam magis accumulaverit & honoraverit divinis suis favoribus, quàm cæteras omnes creaturas: obstricti ergò essemus, ad imitandum Deum, ipsi reddere plus honoris & laudis, plus reverentiæ & obsequijs, quàm cæteris omnibus simul Sanctis? Concedo & hanc perquam lubens consequentiam, replicat is mihi; Et hæc

Sanctissima
Virgo mere-
tur plus
honoris so-
la, quàm om-
nes simul
Sancti.

Modus
excedere
in honore
quem
pendit
Sancti
Virgini.

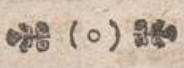
hæc etiam totius Catholicæ Eccle-
siæ mens est nos docentis, quòd
omnes alij Sancti à nobis hono-
randi sint cultu, quem appellat
cultum Dulciæ (nec permittit nobis
reddere majorem omnibus Sanctis
simul, cujuscunque sint Sanctita-
tis & perfectionis) præcipit autem
nobis Sanctissimam Virginem hono-
rare cultu majori ac superiori,
quem appellat cultum Hyperdulciæ.
Ipsa igitur sola meretur & reportat
omnem hunc honorem superio-
rem, qui nonnisi ipsi soli debetur;
omnes alij Sancti simul non me-
rentur, nec accipiunt nisi hono-
rem alterius omninò naturæ, in-
feriorem illo, qui soli debetur
proptiæ Matri Dei. Et sanè, si
consideremus, quâ ratione hono-
raverit illam Deus, fatebimur, nos
procul abesse ab eo, quòd tantum
impedamus ipsi honoris, quan-
tum is illi impendit, quantumque
vult ipsi impendi à nobis.

Hem! itane? interpellavi ip-
sum, an multos in hoc status li-
mites? an excedere non possem in
cultu, quem reddam Sanctissimæ
Virgini? Ita, respondit Viator, si
redderes illi cultum supremum La-
triæ, qui nonnisi Deo debetur, in-
finitâ ratione displiceres Deo &
Sanctissimæ Virgini, quæ ipsamet
impendit illi adorationem & amo-
rem supremum, nulli debitum, ni-

si divinæ ipsius Majestati; & ipsa
offensam se crederet, si impende-
res illi, quæ non est nisi creatura,
& omnium purarum Creaturarum
humillima, cultum nonnisi Deo
debitam; sed modò non impen-
damus ipsi hunc (dico hunc supre-
mum honorem Latriæ) ne timeas,
excessurum te, reddendo ipsi om-
nes quoscunque summos & maxi-
mos honores, profundissimas ve-
nerationes & reverentias, quas po-
teris excogitare: quidquid feceris,
longè adhuc abes ab eo, quòd tan-
tum impendas illi, quantum im-
pendi vult Deus divinæ Matri suæ
ab omnibus cæteris creaturis suis;
magna profectò foret injuria con-
queri de excessu; conquerendum
potius foret de defectu devotionis
Christianorum omnium erga San-
ctissimam Virginem; cum certum
sit, nunquam nos affecuturos, ut
tantum honoramus illam, quan-
tum honoravit ipsam Deus, dum
elegit & assumpsit ipsam in pro-
priam Matrem suam.

Obletatur plurimum ex hoc
colloquio; sed quia satis adhuc
non capiebam abundantiam gra-
tiarum Sanctissimæ Virginis, non-
dum ex integro satisfactum mihi
fuerat; rogavi igitur ipsum, ut ma-
gis circa hoc argumentum me in-
formaret, & dixit mihi.

* * *

Sanctissima
Virgo
etiam
honoris
a, quæ
es fieri
sancti.

Modus non
excedendi
in honore,
quem im-
pendimus
Sanctissimæ
Virgini.